

[Stebsager.]

det gaar gradvis nedefter, saa at det Antal Familier og Personer, som var under kommunal Boligforsorg udenfor København den 1. Juli 1929 var 994 med 5 739 Personer, hvilket ingenlunde er noget stort Tal, og et Tal, som ligger langt under, hvad det var i 1925, da vi havde Boliglovgivningen for Provinsens Vedkommende.

Københavns statistiske Kontor faar ud af disse Tal, at selv om Antallet af husvilde steg lidt efter Nævnens Bortfald, er det jo dog nu stadig for nedadgaende, og det slutter med at udtale om dette Punkt:

„Kan der findes en eller anden Udvej, hvor der gives Lejerne en vis Sikkerhed mod Opsigelse, vil det maaske nok være heldigt, men kan det ikke lade sig gøre, er Risikoen ved at lade Forholdene ordne sig selv neppe synderlig stor.“

Det er jo ikke en Udtalelse, som peger i Retning af, at man nærer nogen som helst Ængstelse ved at gaa over til frie Forhold.

Endelig opstiller vedkommende Kontor ogsaa Spørgsmaalet om Tilflytningsbestemmelserne. Dem skal jeg imidlertid komme tilbage til paa et senere Tidspunkt, men jeg vil gerne nu holde mig til det fjerde Spørgsmaal, der er stillet op, og som har overmaade stor Interesse i hele dette Forhold, nemlig dette: „Hvilken Indvirkning vil frie Boligforhold faa paa de kommende Aars Boligbyggeri?“ Her er Forholdet jo det, at der i de senere Aar aarlig for Københavns Vedkommende er kommet 4 000—5 000 Lejligheder til om Aaret, og det er selvfølgelig alt, hvad den til Raadighed staaende Arbejdskraft har været i Stand til at producere med den velsignede 8 Timers Arbejdsdag, som vi nu en Gang har her i Landet som de fleste andre Steder. At Boligproduktionen i de kommende Aar kan fortsættes i samme Omfang som nu, er meget vigtigt, idet det er Byggevirkomheden, der skal yde den største Garanti mod unødvendige Lejestigninger, og det er den, hvorved der efterhaanden skal skabes den Boligreserve i de gamle Lejligheder, som skal til for at naa et tilfredsstillende Resultat. Men dette Byggeri, som altsaa har givet gennemsnitlig 4 000—5 000 Lejligheder om Aaret i de senere Aar, er jo ingenlunde stoppet; det er i en stadig stærk Udvikling, og jeg kan her pege paa de Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister gav os, og som for øvrigt foreligger i et Hæfte, vi har faaet tilsendt, at der den 1. November 1930 var under Udførelse her i København 5 220 Beboelseslejligheder, paa Frederiksberg 653, i Gentofte Kommune 814, og at

der foruden disse Lejligheder, der var under Udførelse paa det Tidspunkt, var anmeldt til Udførelse yderligere 1 831 Lejligheder i København, 371 paa Frederiksberg og 386 i Gentofte Kommune, og det er jo en given Sag, at heri er ikke medregnet hele det Byggeri, som projekteres og planlægges i indeværende Vinter til den Byggesæson, vi staar overfor i det kommende Foraar, saa der vil altsaa blive et meget betydeligt Antal Lejligheder til Disposition i det kommende Aar. Det er derfor ogsaa ganske naturligt med disse Oplysninger for Øje, at „Staden Københavns statistiske Kontor“ konkluderer i, at man i Virkeligheden godt kan gaa til en Ophævelse af Huslejeloven. Jeg maa maaske have Lov til at citere:

„Konklusionen af foranstaaende Bemærkninger bliver herefter følgende: En Ophævelse af Huslejeloven — for hvilken Tidspunktet nu under Hensyntagen til de økonomiske Konjunkturer maa anses for gunstigt — vil bevirke en Lejestigning i de gamle Lejligheder, der kan anslaaes til en halv Snes Procent, en Stigning, der dog til Dels vil blive kompenseret ved Lejlighedernes Modernisering. Boligbyggeriet vil blive fortsat i samme Tempo som nu, hvorved der efterhaanden vil skabes en Reserve af ledige Lejligheder i de gamle Lejligheder. Herved vil Priserne trykkes paa de ældste og mest umoderne Lejligheder, og det kan meget vel tænkes, at Lejen efterhaanden vil blive lavere i adskillige af disse, end den er i Øjeblikket.“ Saaledes ligger altsaa Forholdet for det Kontor under Københavns Kommune, som vel nok har de bedste Betingelser for at give en rolig og saglig Bedømmelse af Boligsituationen her i København.

I Virkeligheden er Forholdet altsaa det, at under Hensyntagen til de økonomiske Konjunkturer, der jo sikkert ikke vil stimulere til Lejeforhøjelse, ikke for Beboelseslejligheder og da navnlig ikke for Butikker, anser Staden Københavns statistiske Kontor Tidspunktet for en Ophævelse af Huslejeloven for gunstigt. Og hvis man ser hen til Forholdene i Provinsen, ogsaa for de større Byers Vedkommende, maa man utvivlsomt give det statistiske Kontor Ret i dets Betragtning.

Venstre vil imidlertid for derved at sikre en lempelig Overgang til frie Forhold være villigt til at overveje Foranstaltninger til Betyggelse af bestaaende Lejeforhold med Hensyn til Lejetid og tillige med Hensyn til Opsigelsesfrister, og det saavel for Beboelseslejligheder som for Butikker og andre Erhvervslokaler. Hvor